

om en deelt Afstemning paa samme Maade. Endringsforslaget under Nr. 1 gaaer jo i sin Heelhed ud paa, at det skal sættes istedetfor Paragraphens første Punktum, og naar der da begjæres en deelt Afstemning over Endringsforslaget, har jeg ikke kunnet opfatte det anderledes, end at det er at forstaae saaledes, at den første Deel af Forslaget skal træde istedetfor den tilsvarende første Deel af Paragraphens første Punktum, og at altsaa, hvis den sidste Deel af Endringsforslaget forkastes, vil Bestemmelsen i sidste Deel af første Punktum af Udkastets § 3: „regnet fra den Tid, da Straffen er udstaaet eller ved Benaadning eftergivet“ blive staaende usforandret.

Winther: Der vil altsaa ikke være den Bausfælgelighed tilstede i saa Henseende, som den ærede Ordfører antog. — Med Hensyn til den Side af Sagen, der gaaer ud paa at finde et sælles Udtryk for Beregningen af Straffetidens Begyndelse, som kan passe baade med Hensyn til dem, der have faaet Benaadning og paa dem, som ere bleve straffede, anerkjender jeg, at Forslaget er mindre bestemt; men det har ikke været mig muligt at finde noget Udtryk, som bestemtere angav min Tanke. Den Ubestemthed, som bliver tilbage, vil imidlertid kun komme til at angaae et kortere Tidsrum, saaledes at der i Virkeligheden ikke vil skee nogen Skade ved ogsaa at vedtage den Deel af Forslaget. Der maa absolut være en Tid, til hvilken Straffens Afsoning skulde have begyndt, dersom Benaadning ikke var traadt imellem, og det er da en Selvfølge, at Administrationen i sin Beregning af, naar den i Dommen fastsatte Straffetid er udløben, maa regne Tiden fra det nævnte Punkt. Noget betydelig praktisk Bausfælgelighed kan vort Forslag altsaa ikke frembyde; men hvad der har bevæget mig til netop at foreslaae denne Affattelse, er, at det forekommer mig at være ubilligt, at man gjør en saa stor Forskjel mellem den Straffede og den Benaadede, idet man her lader Eftergivelse af Straffen medføre en ny Begunstigelse for denne, der dog har forbrudt sig imod Loven ligesaa godt som den, der er bleven afftraffet. Det er altsaa, for at Ligelighed i den Henseende kan finde Sted, at

jeg har stillet Forslaget. Det, som for mig er det Afgjørende, er imidlertid, at Tidsfristen i det Hele bliver indskrænket paa en ligelig Maade for alle dem, der have forbrudt sig imod Loven, men som ved en senere retstaffen Vandel have vist, at de ville forson sig med Samfundet; det er derfor, jeg har foreslaaet Tidsfristen forandret fra 5 til 3 Aar. Naturligvis foretrækker jeg, at den første Deel af Endringsforslaget vedtages, selv om den sidste Deel deraf ikke skulde blive det, fremfor at faae den anden Deel deraf vedtagen. Med Hensyn til den sidste Deel af det første Endringsforslag har den ærede Formand allerede bemærket, at den selvsølgelig vil blive vedtagen samtidsigt med, at den første Deel af samme Forslag vedtages. — Det, der har bevæget mig til at stille Forslag om, at Ordet „nøje“ skal gaae ud, er, at det efter min Overbeviisning betyder Intet, at det staaer der, og saadanne overflødige Ord skulde efter min Mening ikke staae i en Lov. Det giver Anledning til Bilskaarlighed, thi det kan paa eet Sted forklares paa een Maade, paa et andet Sted paa en anden Maade, og det vil altsaa dog kunne gjøre Skade, medens det ikke vil være til nogen Gavn. Naar de Mænd, fra hvem Altesten leveres, anerkjendes for at være paalidelige, er deri efter min Mening Garanti nok for, at Regjeringen kan sælde en Dom i Genhold til dette Moment i Forbindelse med de øvrige Momenter, som den ved Loven tilholdes at tage Hensyn til. — Hvad angaaer Udvalgets Forslag under Nr. 3, er det ganske vist, at det ikke har Meget at betyde, idet der staaer, at de omhandlede Dplysninger „saavidt muligt“ skulde tilveiebringes; thi naar det ikke er muligt at tilveiebringe dem, kan det altsaa ikke forlanges. Naar det er muligt at staffe disse Dplysninger, kan man, som den ærede Ordfører sagde, være overbevist om, at Regjeringen vil forlange dem, og paa den anden Side kan man ogsaa være overtydet om, at dersom den vedkommende Straffede har betalt Bøden tilbage, vil han ikke glemme at ansøre dette; dersom han ikke ansører det, kan man omtrent være vis paa, at det ikke er skeet. Det er jo alligevel forbeholdt Regjeringen at staffe sig Dplysninger herom, og jeg anseer derfor For-